

ŽIVOTOPIS JANY VOBORNÍKOVÉ

Paní Jana Voborníková, za svobodna Bělinová, se narodila 8. října 1950 v Praze. Do svých dvaceti tří let bydlela na Praze 6 v Dejvicích. Zde také v letech 1957–1966 navštěvovala základní devítiletou školu.

V roce 1966 začala studovat Střední zemědělsko-technickou školu v Poděbradech (SZTŠ), kde setrvala jeden rok. Poté nastoupila jako pomocná knihovnice a písařka do Státní pedagogické knihovny Komenského (SPKK) v Praze 1. Zároveň navštěvovala i kurz psaní na stroji. V roce 1968 byla zaměstnaná ve Státní knihovně ČSR v pražském Klementinu. Současně udělala přijímací řízení na Střední knihovnickou školu v Praze 4, obor žurnalistika, kterou následně studovala dálkově. V roce 1972 své studium ukončila maturitou. Od roku 1969 pracovala jako redaktorka v Československém rozhlasu. V letech 1972–1975 pracovala v novinách Večerní Praha.

V roce 1974 se vdala za Karla Voborníka. V roce 1975 se jim narodil syn Michal.

Od roku 1977 do roku 1980 pracovala jako uklízečka na OV KSČ.

V roce 1981 se jí narodila dcera Ludmila.

V roce 1983 nastoupila do obvodního podniku bytového hospodářství (OPBH) jako uklízečka. V letech 1984–1987 pracovala jako referentka při obvodní vojenské správě. V roce 1987 přestoupila do Českých loděnic, opět na místo referentky. Od roku 1991 pracovala jako knihovnice ve Všeobecné fakultní nemocnici na Karlově náměstí v Praze. V roce 1997 nastoupila jako písařka do Halo novin. V letech 2000–2002 byla uklízečkou na Ministerstvu zahraničí České republiky v Praze.

Od roku 2002 je paní Voborníková v invalidním důchodu. Do roku 2015 bydlela se svým manželem v Praze - Libni. Od roku 2015 žije v Praze - Uhříněvsi.

Od dětství ji provází láska ke zvířatům. Dodnes o ně ráda pečuje. Ve volném čase plete, háčkuje a paličkuje. Také umí skvěle vařit.